

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-76-109>

УДК 330:352/354:330.322.5

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО (ПУБЛІЧНОГО) ІНВЕСТУВАННЯ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ, РЕГІОНАЛЬНОМУ ТА МІСЦЕВОМУ РІВНЯХ ВРЯДУВАННЯ¹

WAYS TO INCREASE THE EFFICIENCY OF STATE (PUBLIC) INVESTMENT AT THE NATIONAL, REGIONAL AND LOCAL LEVELS OF GOVERNMENT

Нестор Ольга Юріївна

кандидат економічних наук,
науковий співробітник відділу регіональної фінансової політики,
ДУ «Інститут регіональних досліджень
імені М. І. Долішнього НАН України»
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-5204-4828>

Nestor Olha

Dolishniy Institute of Regional Research of NAS of Ukraine

Стаття присвячена питанню виявлення проблем державного (публічного) інвестування на національному, регіональному та місцевому рівнях врядування та пошуку шляхів підвищення його ефективності. Актуальність теми зумовлена необхідністю здійснення у великих обсягах державного (публічного) інвестування на різних рівнях врядування для відновлення України та необхідністю забезпечити його максимальну ефективність. Головним мірилом успішності державного (публічного) інвестування виступатиме саме ефективність, і вона ж сприятиме процесу відновлення України та відбудови вітчизняної економіки. Теоретико-методологічною базою дослідження є наукові праці зарубіжних та українських вчених, а також ряд матеріалів Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), Міжнародного валютного фонду та Світового банку. У статті проаналізовано проблеми державного (публічного) інвестування на національному, регіональному та місцевому рівнях та визначено чинники, що знижують його ефективність. Аргументовано, що ефективність державного (публічного) інвестування тісно пов'язана з якістю управління на національному, регіональному та місцевому рівнях. Наведено шляхи підвищення ефективності державного (публічного) інвестування на національному, регіональному та місцевому рівнях.

Ключові слова: ефективність, державне інвестування, публічне інвестування, інвестиції, держава, регіон, територіальна громада.

The article addresses the identification of problems in state (public) investment at the national, regional, and local levels of governance, and explores ways to enhance its effectiveness. The research relevance is driven by the fact that Ukraine's recovery requires large-scale state (public) investment at various levels of governance and ensuring its maximum effectiveness. The effectiveness of state (public) investment will be the primary criterion of success, and it will also contribute to Ukraine's recovery and the reconstruction of its domestic economy. The theoretical and methodological framework of the study relies on the academic works of foreign and Ukrainian scholars, as well as data from authoritative international organisations, in particular the Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD), the International Monetary Fund, and the World Bank. The study of scientific problems related to the peculiarities of state (public) investment and improving its effectiveness was carried out using methods of critical and scientific analysis, scientific generalisation and systematisation, induction, and deduction. The article analyses the problems of public investment at the national, regional, and local levels and identifies factors negating its effectiveness. It is argued that the effectiveness of state (public) investment is closely associated with the quality of governance at the national, regional, and local levels. As a result, more effective state (public) investment is crucial for the recovery and sustainable development of Ukraine's economy. Problematic aspects in the management of state (public) investments in Ukraine are specified following the Diagnostic Assessment of Public Investment Management conducted by the World Bank in 2021, namely: strategic prioritisation, selection based on criteria, a

¹ Статтю підготовлено в рамках виконання відомчої науково-дослідної теми «Фінансова політика забезпечення економічного зростання територіальних громад в умовах нестабільності» (ДР № 0122U200317).

project database, formalised criteria and project management mechanisms, investment portfolio management, and systematic monitoring of investment projects at each stage of their implementation, a pool of professional managers for large-scale projects in government agencies, and independent expertise. Factors hindering the effectiveness of state (public) investment in Ukraine are considered. The ways of improving the effectiveness of state (public) investment at the national, regional, and local levels are proposed.

Keywords: effectiveness, state investment, public investment, investment, state, region, territorial community.

Постановка проблеми. Питання ефективності державного (публічного) інвестування на різних рівнях врядування є завжди актуальним, причому як для розвинених країн, так і для країн, що розвиваються. Особливо гострим зазначене питання стає у часи криз, тому що обсяг інвестицій скорочується, а вже проінвестовані кошти мають бути використані максимально ефективно. Дослідження Міжнародного валютного фонду [1] вказують, що станом на 2016 рік розрив ефективності державних (публічних) інвестицій в Україні становив приблизно становить 32 %, що було нижче середнього рівня серед країн, що розвиваються. Постійне недофінансування інвестицій, інституційна слабкість та наслідки військової агресії російської федерації (що розпочалась у 2014 році і посилилась після повномасштабного вторгнення у 2022 році) за відсутності зусиль для зміни такої тенденції найімовірніше можуть призвести до посилення розриву ефективності. Зважаючи на зазначене вище, можна стверджувати, що питання ефективності державного (публічного) інвестування на різних рівнях врядування є надзвичайно актуальним для України зараз, коли існує потреба у частковому відновленні зруйнованої внаслідок ворожих військових дій росії інфраструктури ще до завершення військових дій. А ще гострішим зазначене питання стане після завершення війни, коли потрібно буде не просто здійснювати державне (публічне) інвестування на різних рівнях врядування у великих обсягах для відновлення України, але й робити це максимально ефективно. Тож існує потреба у з'ясуванні проблем і виокремленні шляхів підвищення ефективності державного (публічного) інвестування на різних рівнях врядування – національному, регіональному та місцевому з урахуванням рекомендацій експертів авторитетних міжнародних організацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематику управління публічними інвестиціями розглянули зарубіжні вчені Р. Аженор, Л. Дж. Гітман, М. Д. Джонк, Дж.-Х. Кім, Дж. А. Фаллов та С. Грум, Дж. М. Кейнс, П. Самуельсон, Дж. Стігліц, а також українські вчені О. М. Гришкевич, О.А. Івашко, М. Кар-

лін, В. Кириленко, О. А. Линник, Л. О. Рибіна, Г. Рижкова, О. П. Славкова, І. З. Сторонянська, С. Федосов та інші.

Питання публічних інвестицій в інфраструктуру піднімалось у працях зарубіжних науковців, зокрема Дж. Гломма та Б. Равікумара, А. М. Перейри, Х. М. Андраса.

Питання багаторівневого управління публічними (державними) інвестиціями досліджувалась в матеріалах Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), зокрема «Recommendation on Effective Public Investment Across Levels of Government» [2], «Effective Multi-level Public Investment: OECD Principles in Action» [3] та інших. Питання ефективності публічних (державних) інвестицій розглянуто також у матеріалах інших авторитетних міжнародних організацій, зокрема Світового банку та Міжнародного валютного фонду.

Постановка завдання. Метою статті є виокремлення проблем державного (публічного) інвестування на різних рівнях врядування: національному, регіональному та місцевому та пошук шляхів підвищення його ефективності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Система управління державними (публічними) інвестиціями в Україні потребує реформування для підвищення їх ефективності, особливо зважаючи на виклики, спричинені військовою агресією російської федерації та завдані нею руйнування інфраструктури та значні економічні збитки. Зміни у системі управління державними (публічними) інвестиціями в Україні розпочалися ще у 2015 році. З того часу було зроблено значний поступ у реформуванні системи управління, однак попереду залишається ще вагомий обсяг робіт. У 2024 році оприлюднено Дорожню карту реформування системи управління публічними інвестиціями – рамковий документ, що розроблений з урахуванням рекомендацій Світового банку та МВФ, кращих європейських практик, а також потреб у швидкому відновленні і післявоєнній відбудові [4].

Зважаючи на те, що часто для неупередженого виявлення проблем всередині системи

потрібна думка стороннього спостерігача, у нашому дослідженні будемо спиратися також на результати діагностики вітчизняної системи управління державними (публічними) інвестиціями, проведеної такими авторитетними міжнародними організаціями, як Міжнародний валютний фонд та Світовий банк, а також з урахуванням Рекомендації Організації економічного співробітництва та розвитку щодо ефективного державного інвестування на всіх рівнях врядування. Водночас зауважимо, що більшість досліджень та оцінок міжнародних організацій проводились перед війною, наприклад, у 2015, 2021 роках.

У нашому дослідженні ми зосереджуємося на державному (публічному) інвестуванні як процесі здійснення державних (публічних) інвестицій. Зазначимо, що існують різні підходи до визначення державних (публічних) інвестицій. Не вдаючись у дискусію та узагальнюючи це визначення, можна сказати, що державні (публічні) інвестиції стосуються інвестицій у «тверду» інфраструктуру (наприклад дороги, будівлі тощо) та «м'яку» інфраструктуру (наприклад, дослідження, розробки, інновації) з періодом продуктивного використання більше одного року. Таке узагальнене визначення наведено у аналітичних матеріалах ОЕСР [3]. Ситуацію з термінологією в українському законодавстві опишемо далі у статті.

Для кращого розуміння досліджуваної проблематики варто ширше розглянути значення ефективності державного (публічного) інвестування та його вплив на забезпечення економічного зростання й сталого розвитку країн та на добробут людей. Державні (публічні) інвестиції сприяють досягненню соціальних та екологічних цілей шляхом надання основних послуг (електроенергія, громадський транспорт, охорона здоров'я, освіта тощо), які сприяють покращенню здоров'я та якості життя людей. Як підкреслює Івашко О. А., державні (публічні) інвестиції є ключовим фактором розвитку суспільства та забезпечують фінансовим ресурсом реалізацію різноманітних програм у сфері освіти, охорони здоров'я, транспорту, енергетики, соціального захисту та інших сферах [5].

Дослідження ОЕСР показує, що країни з вищим рівнем державних (публічних) інвестицій підвищують свою продуктивність швидше, ніж країни з нижчим рівнем державних (публічних) інвестицій. У довгостроковій перспективі збільшення частки державних інвестицій у державних витратах на 1% може збіль-

шити довгостроковий рівень ВВП приблизно на 5% [6].

Запит на державне (публічне) інвестування лише зростатиме через такі мегатенденції як урбанізація, глобальна зміна клімату, демографічний тиск, старіння населення, технологічні інновації, цифровізація, військова агресія, що відповідно впливатиме на національні фінанси та фінанси регіонального і місцевого рівня, тож питання підвищення якості та ефективності державних інвестицій є надзвичайно актуальним.

За даними Міжнародного валютного фонду, в результаті оцінки індексу державних інвестицій виявлено, що близько 30% потенційних прибутків від державних (публічних) інвестицій втрачається через неефективність процесів державного (публічного) інвестування.

Потреба в інвестиціях для підтримки економічного зростання та досягнення сталого розвитку, особливо в інвестиціях в інфраструктуру, продовжує зростати, залишаючи значні інвестиційні прогалини для національних, регіональних та місцевих рівнів влади. Уряди регіонального та місцевого рівня відіграють важливу роль у заповненні інвестиційних прогалів, оскільки інвестують у сфери важливі для економічного зростання та добробуту, а в контексті воєнної агресії на території України – у подолання наслідків військових дій, забезпечення умов для життя мешканців і їх безпеки.

Органи влади регіонального та місцевого рівня відповідають за більшу частину державних витрат та інвестицій. Наприклад, пілотне дослідження ОЕСР, проведене у 2018 році, засвідчило, що органи влади регіонального та місцевого рівня у 30 відібраних для дослідження країнах відповідали в середньому за 55% державних витрат і 64% державних інвестицій у сфері проектів та послуг, що були пов'язані з навколишнім середовищем і кліматом протягом 2000–2016 років.

Вплив державних (публічних) інвестицій та їх результат суттєво залежить від того як уряди на всіх рівнях ними управляють. Відповідно, якщо обмежені фінансові ресурси держави та/чи органів місцевого самоврядування витрачаються на слабкі проекти або коли реалізація таких проектів призводить до погіршення навколишнього середовища, то такі інвестиції можуть підірвати територіальний розвиток та знизити довіру до уряду.

Багаторівне управління на регіональному та місцевому рівнях може суттєво посприяти ефективності державних (публічних) інвести-

цій. Воно складається з вертикального і горизонтального механізму координації. Механізми вертикальної координації необхідні для узгодження політики між різними рівнями влади для забезпечення моніторингу ситуації в органах місцевого самоврядування та, за потреби, надання їм технічної підтримки. Горизонтальна ж координація дозволяє підвищити ефективність, уникаючи надмірних кількості та обсягу проектів і об'єднуючи ресурси на певному рівні.

Для того щоб допомогти урядам країн забезпечити максимально ефективно управління державними (публічними) інвестиціями, Рада ОЕСР розробила Рекомендацію щодо ефективного державного інвестування на всіх рівнях управління, яка складається з 12 принципів, заснованих на циклі державних інвестицій і визначеннях необхідних можливостей [2].

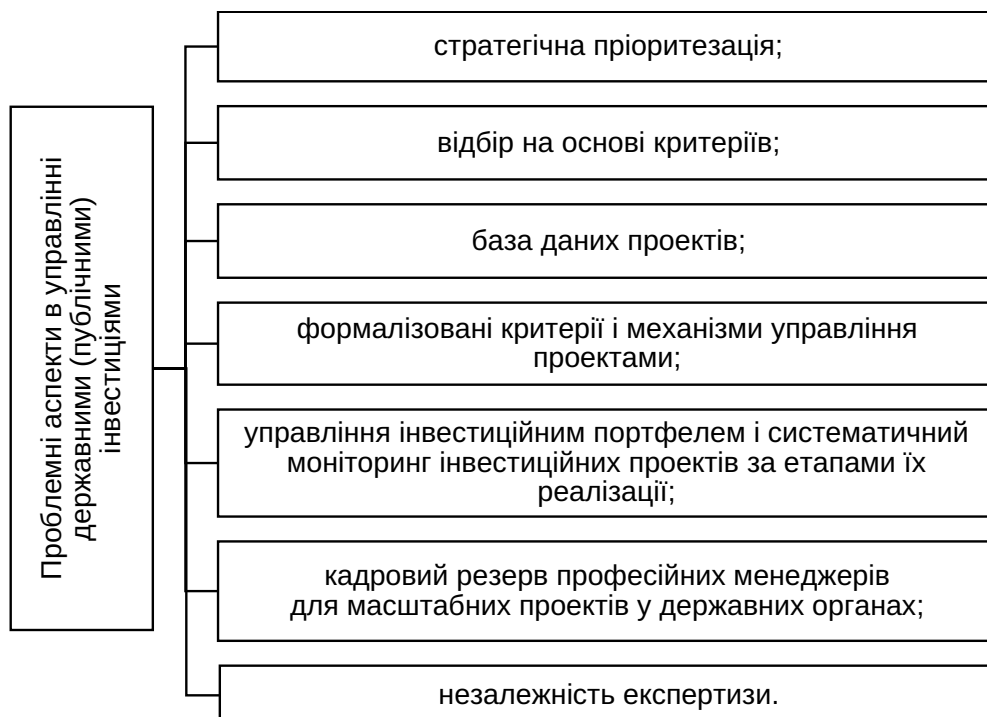
Хоча потреба у державному (публічному) інвестуванні лише зростає у відповідь на глобальні та локальні виклики, проте державні бюджети скорочуються (особливо в часи криз), і відповідно, державні (публічні) інвестиції часто також скорочуються. Це може завадити ефективному виконанню зобов'язань щодо поточних витрат та, як наслідок, впливає на здатність урядів всіх рівнів ліквідувати дефі-

цит державних (публічних) інвестицій і заострює нагальну потребу у інвестиціях у нову інфраструктуру (включаючи «зелену» інфраструктуру), у модернізацію та ремонт існуючої інфраструктури й забезпечення належного обслуговування, функціональності та в ідеалі – стійкості інфраструктури.

Розглядаючи вітчизняний досвід державного (публічного) інвестування, зазначимо, що за результатами Діагностичного оцінювання управління публічними інвестиціями, проведеного Світовим банком у 2021 році [4], було визначено ряд проблемних аспектів в управлінні державними (публічними) інвестиціями (рис. 1).

Серед чинників, що знижують ефективність державного (публічного) інвестування в Україні можна навести наступні:

- наявність значних недоліків управління державними (публічними) інвестиціями, що існували ще до війни та потребують вирішення й усунення;
- відсутність стійкої та ефективної системи управління публічними інвестиціями, особливо у зв'язку зі значною потребою у відновленні та з урахуванням обмеженості фінансових ресурсів;
- відсутність стратегічного планування публічних інвестицій на всіх рівнях врядування;

Рис. 1. Проблемні аспекти в управлінні державними (публічними) інвестиціями

Джерело: сформовано на основі [4]

- слабкий зв'язок між публічними інвестиціями та бюджетним плануванням;
- фрагментованість процедур підготовки, оцінки, відбору та реалізації інвестиційних проектів залежно від механізмів фінансування та існування можливостей для їх уникнення;
- слабка інституційна спроможність органів влади щодо підготовки, оцінки та реалізації інвестиційних проектів;
- відсутність формалізованих процедур управління інвестиційними проектами;
- брак кваліфікованих кадрів на всіх рівнях управління, особливо на місцевому;
- відсутність дієвої системи моніторингу та оцінки реалізації публічних інвестиційних проектів;
- слабе управління публічними активами, включаючи недостатній контроль за накопиченням, аналізом та поповненням реєстрової інформації про стан об'єктів державної та комунальної власності;
- необхідність реагування на потреби негайного відновлення зруйнованих об'єктів, передусім критичної інфраструктури та житла;
- негнучкі процедури для реалізації інвестиційних проектів з недостатнім рівнем контролю та ефекту від здійснених вкладень [4];
- низький рівень ефективності національного та секторального планування;
- неадекватні рамки управління та слабка сфокусованість на досягненні цілей проекту;
- слабка координація між органами врядування усіх рівнів та, як наслідок, складнощі в узгодженні та врахуванні інтересів залучених сторін, зменшення вигоди від реалізації проекту для залучених сторін;
- недостатній рівень розвитку співробітництва територіальних громад в частині інвестування;
- відсутність системи багаторічного бюджетного планування;
- відсутність єдиної інформаційної бази даних для управління інвестиційними проектами;
- проблеми зі стабільністю фінансування проектів, реалізація яких була розрахована на довший термін, ніж один рік [7];
- проблематичність залучення зовнішньої експертизи через те, що у місцевих бюджетах не закладено кошти на неї [8];
- плутанина та нечіткість у термінології, особливо у визначенні поняття державних інвестицій та публічних інвестицій.

Зупинимось детальніше на проблемі термінології. Тривалий час проблемою було те, що в українському законодавстві не було чітко окреслено поняття державних інвестицій, що створювало велику кількість складнощів та призводило до маніпулювання термінологією. Вимагала уточнення й відображення у законодавстві також відмінність між державними та публічними інвестиціями. Ситуація змінилась на початку 2025 року, коли 16 січня Верховна Рада ухвалила в другому читанні та в цілому закон, спрямований на оновлення і вдосконалення окремих положень Бюджетного кодексу України [9]. Це дає змогу Україні продовжити інтеграцію до європейського простору та одержати подальшу фінансову підтримку. До Бюджетного кодексу також внесені зміни, спрямовані на поліпшення управління публічними інвестиціями та уточнення норм щодо питань державного внутрішнього фінансового контролю. У законі також запроваджуються нові визначення понять публічний інвестиційний проект, програма публічних інвестицій, єдиний проектний портфель здійснення публічних інвестицій.

Отже, у частині першій статті 2 БКУ подано таке визначення: публічні інвестиції – кошти державного (місцевого) бюджету, у тому числі залучені державою (органом місцевого самоврядування) або отримані у вигляді міжнародної технічної допомоги, а також кошти, залучені під державну (місцеву) гарантію, капітальні інвестиції державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (крім банків), комунальних унітарних підприємств, установ, організацій, крім тих, які здійснюються за рахунок власних коштів таких підприємств, товариств, установ і організацій, що спрямовуються на створення (придбання), реконструкцію, технічне переоснащення основних засобів, інших необоротних матеріальних активів, нематеріальних активів, очікуваний строк корисної експлуатації яких перевищує один рік, а також виплати за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства.

Отже, нове визначення є значного конкретнішим та ширшим.

Зважаючи на важливість державного (публічного) інвестування для забезпечення відновлення України та її післявоєнної відбудови, доцільно розглянути також шляхи підвищення ефективності державного (публічного)

інвестування в Україні, серед яких можна назвати наступні:

- усунути недоліки управління державними (публічними) інвестиціями, що існували ще до війни та потребують негайного вирішення;

- враховувати рекомендації міжнародних організацій (котрі проводили ґрунтовні дослідження системи управління державними (публічними) інвестиціями в Україні як незалежно, так і на замовлення уряду України й мають потужну експертизу у питаннях покращення державного (публічного) інвестування;

- реалізувати Дорожню карту реформування системи управління публічними інвестиціями;

- забезпечити автоматизацію процесів управління державними (публічними) інвестиціями, звертаючи особливу увагу на рівень органів місцевого самоврядування та наявність у них можливостей здійснити таку автоматизацію;

- оновити методологічну базу управління публічними інвестиціями (розробити відповідні методичні рекомендації на рівні міністерств);

- на основі оновленої методологічної бази управління публічними інвестиціями реалізувати єдину ІТ-екосистему. Відсутність єдиної бази даних, яка би розміщувала вичерпну інформацію про всі державні (публічні) інвестиції на різних етапах проектного циклу знижує ефективність процесу державного (публічного) інвестування;

- вирішити проблему із забезпеченням кваліфікованими кадрами та підвищувати їх потенціал для розроблення й оцінки інвестиційних проектів. Частково проблема нестачі кадрів може бути вирішена шляхом створення централізованого центру допомоги з питань державного (публічного) інвестування та інвестиційних проектів або ж створення відповідного підрозділу у профільному міністерстві;

- усунути можливості маніпулювання з критеріями відбору й фінансування проектів шляхом усунення двозначності трактувань нормативно-правової бази, а також чіткого визначених критеріїв для відбору інвестиційних проектів, та винятки з них;

- проаналізувати причини невдачі впровадження системи багаторічного бюджетного планування в Україні та розробити й реалізувати заходи для її успішного повернення;

- впровадити реалістичний середньостроковий план державного (публічного)

інвестування, який охоплював би всі потоки державних (публічних) інвестицій;

- розробити раціональний підхід до прийняття рішень та ефективно їх впроваджувати з урахуванням обмеженості фінансових та людських ресурсів під час відбудови України для забезпечення їх найкращого та найефективнішого використання;

- враховувати, що реконструкція деяких об'єктів у рамках відновлення та післявоєнної відбудови може бути несумісною з політикою щодо зміни клімату, тож деякі концепції можуть потребувати зміни для включення заходів з пом'якшення наслідків та адаптації, які у початковому варіанті могли не враховуватись;

- уникати недоцільного відновлення або відбудови в попередньому масштабі транспортної інфраструктури, сховищ чи інших торговельних об'єктів, які не враховують змін повоєнної економічної географії та демографічної ситуації в країні. Будівництво нових об'єктів може мати перевагу над реконструкцією, якщо від нього залежатиме експорт. На повернення ВПО та біженців, розподіл населення по країні суттєвий вплив чинить війна, їх тривалість, масштаби руйнувань та наслідки, що впливатиме на масштаб реконструкції об'єктів у деяких регіонах України;

- проекти реконструкції повинні бути розроблені та реалізовані в рамках реалістичних середньострокових фінансових рамок;

- забезпечити дієву багаторівневу координацію на всіх рівнях врядування, що дозволить узгоджувати інвестиційні рішення, враховувати інтереси всіх залучених сторін та отримати низку інших переваг за умови її ефективності;

- сприяти співпраці територіальних громад, що дозволяє отримати користь від ефекту масштабу, забезпечити обмінюватись досвідом та реалізувати спільні інвестиційні проекти;

- забезпечити якісну взаємодію в межах трикутника «держава – бізнес - суспільство», що сприятиме посиленню взаємодії та підвищенню довіри, а також побудові партнерських стосунків між зацікавленими сторонами процесу державного (публічного) інвестування;

- сприяти дотриманню чітких процесів визначення пріоритетів і відбору проектів, що супроводжуватиметься чіткими політичними цілями, спеціальними механізмами координації і високою прозорістю [2; 3; 4; 7; 10; 11].

Звісно ж, наведений перелік шляхів підвищення ефективності державного (публіч-

ного) інвестування не є вичерпним та розширюватиметься у відповідь на виклики, що поставатимуть у процесі здійснення державного (публічного) інвестування для забезпечення відновлення та післявоєнної відбудови України.

Висновки. Підвищення ефективності державного (публічного) інвестування на усіх рівнях врядування – національному, регіональному та місцевому – є одним із пріоритетних завдань, реалізація якого сприятиме відновленню України та післявоєнній відбудові. Зважаючи на виклики, які спричинило повномасштабне вторгнення росії та її військова агресія, а також з огляду на завдані руйнування, необхідно якнайшвидше результативно усунути

перешкоди, що стоять на заваді підвищенню ефективності державного (публічного) інвестування та скорочувати розрив ефективності державних (публічних) інвестицій в Україні.

Оскільки потреба у державних (публічних) інвестиціях завжди є великою (особливо зараз), а обсяг доступних ресурсів завжди обмежений (ще й з урахуванням військового стану та економічних труднощів), саме ефективність державного (публічного) інвестування на всіх рівнях врядування дозволить якомога раціональніше використати ресурси та досягти поставлених цілей, а також сприятиме залученню приватних інвестицій, котрі теж є дуже важливими для післявоєнної відбудови України та її економічного розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Olden B., Alves M., Koshima Y., Rwida U., Tandberg E. Ukraine. *Public Investment Management Assessment. Technical Report*. International Monetary Fund. Washington, D.C., 2016. 49 с.
2. Recommendation on Effective Public Investment Across Levels of Government (adopted by the OECD Council on March 12, 2014). Directorate for Public Governance and Territorial Development. OECD. URL: <https://www.oecd.org/regional/regional-policy/Principles-Public-Investment.pdf> (дата звернення: 05.06.2025).
3. Effective Multi-level Public Investment: OECD Principles in Action. OECD. Paris. 2019. 89 с. URL: https://www.oecd.org/effective-public-investment-toolkit/Full_report_Effective_Public_Investment.pdf (дата звернення: 05.06.2025).
4. Дорожня карта реформування системи управління публічними інвестиціями. Міністерство Фінансів України. 2024. URL: https://www.mof.gov.ua/storage/files/%D0%94%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%8F_%D0%BA%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B0_%D0%A3%D0%9F%D0%86.pdf (дата звернення: 05.06.2025).
5. Івашко О. А. Сучасна парадигма дослідження публічних інвестицій. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України: зб. наук. пр.* Львів, 2023. Вип. 6(164). С. 33–38. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-6-5> (дата звернення: 05.06.2025).
6. Vammalle C., Bambalaitė I. Funding and financing of local government public investment: A framework and application to five OECD countries. OECD. 2021. No. 34. 65 стор.
7. UKRAINE. Public Investment Management Diagnostic Assessment Report. International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank. 2022. 188 с. <https://me.gov.ua/view/dde3ad83-128f-47a6-bf3a-60eab830e925> (дата звернення: 18.06.2025).
8. Нижник О., Ткачук А., Третяк Ю., Федюк В. Публічне інвестування для регіонального розвитку: спроможності, прогалини і рекомендації. Аналітичний документ для обговорення. 2021. 440 с.
9. Закон України від 16.01.2025 № 4225-IX Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо актуалізації та удосконалення деяких положень. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4225-20#Text> (дата звернення: 18.06.2025).
10. Гришкевич О. М., Рижаківа Г. М. Сучасна парадигма публічних інвестицій як інструмент державного регулювання сталого економічного розвитку. *Управління розвитком складних систем*. Київ, 2020. № 44. С. 136–142; DOI: 10.32347/2412-9933.2020.44.136-142. (дата звернення: 12.06.2025).
11. Нестор О. Ю. Україна в контексті імплементації рекомендації ОЕСР щодо ефективного державного інвестування на всіх рівнях врядування. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України: зб. наук. пр.* Львів, 2023. Вип. 2(160). С. 14–21. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-2-2>. (дата звернення: 10.06.2025).

REFERENCES:

1. Olden, B., Alves, M., Koshima, Y., Rwida, U., & Tandberg, E. (2016). Ukraine. *Public Investment Management Assessment. Technical Report*. Washington, D.C., 49 p.

2. Recommendation on Effective Public Investment Across Levels of Government (adopted by the OECD Council on March 12, 2014). Directorate for Public Governance and Territorial Development. OECD : website. Retrieved from <https://www.oecd.org/regional/regional-policy/Principles-Public-Investment.pdf> (accessed June 05, 2025)
3. Effective Multi-level Public Investment: OECD Principles in Action. (2019). OECD. Paris. 89 p. Available at: https://www.oecd.org/effective-public-investment-toolkit/Full_report_Effective_Public_Investment.pdf (accessed June 05, 2025)
4. Dorozhnya karta reformuvannya systemy upravlinnya publichnymy investytsiyamy [Roadmap for reforming the public investment management system]. (2024). *Ministerstvo Finansiv Ukrainy – Ministry of Finance of Ukraine*. Available at: https://www.mof.gov.ua/storage/files/%D0%94%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%8F_%D0%BA%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B0_%D0%A3%D0%9F%D0%86.pdf (accessed June 05, 2025)
5. Ivashko, O. A. (2023). Suchasna paradyhma doslidzhennya publichnykh investytsiy [The modern paradigm of public investment research]. *Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrainy – Socio-Economic Problems of the Modern Period of Ukraine*, vol. 164 (6), pp. 33–38. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-6-5>. (accessed June 05, 2025)
6. Vammalle, C., & Bambalaite I. (2021). Funding and financing of local government public investment: A framework and application to five OECD countries. *OECD*, no. 34, 65 p.
7. UKRAINE. Public Investment Management Diagnostic Assessment Report. (2022). *International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank*. 188 pp. <https://me.gov.ua/view/dde3ad83-128f-47a6-bf3a-60eab830e925> (accessed June 18, 2025)
8. Nyzhnyk, O., Tkachuk, A., Tretyak, Yu., & Fedyuk, V. (2021). Publichne investuvannya dlya rehional'noho rozvytku: spromozhnosti, prohalyny i rekomendatsiyi. Analytichnyy dokument dlya obhovorennya [Public investment for regional development: capabilities, gaps and recommendations. Analytical paper for discussion]. 440 p.
9. Pro vnesennya zmin do Byudzhethnoho kodeksu Ukrainy shchodo aktualizatsiyi ta udoskonalennya deyakykh polozhen' [On Amendments to the Budget Code of Ukraine to Update and Improve Certain Provisions]. Law of Ukraine, adopted on 2025, January 16, 4225-IX. *Zakonodavstvo Ukrainy – Legislation of Ukraine*. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4225-20#Text> (accessed June 18, 2025)
10. Gryshkevych, O. & Ryzhakova, G. (2020). Suchasna paradyhma publichnykh investytsiy yak instrument derzhavnoho rehulyuvannya staloho ekonomichnoho rozvytku [The modern paradigm of public investment as an instrument of state regulation of sustainable economic development]. *Upravlinnya rozvytkom skladnykh system – Management of Development of Complex Systems*, Kyiv. No. 44, pp. 136–142. DOI: 10.32347/2412-9933.2020.44.136-142. (accessed June 12, 2025) ..
11. Nestor, O. Yu. (2023). Ukrayina v konteksti implementatsiyi rekomendatsiyi OESR shchodo efektyvnoho derzhavnoho investuvannya na vsikh rivnyakh vryaduvannya [Ukraine in the context of implementing the OECD recommendation on effective public investment across levels of government]. *Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrainy – Socio-Economic Problems of the Modern Period of Ukraine*, Lviv. Vol. 160 (2), pp. 14–21. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-2-2>. (accessed June 10, 2025)